

Narkomani

Jakub Smolík

Vzpomínám na čas snů, přání, dětskejch her,
vzpomínám na léta co jsou dávno, dávno pryč.
Procitám z těch snů a nevím kde to jsem.
Nade mnou muž v bílém se sklání,
hochu, tys vyváz' životem.

Byl to fór či tajné přání,
a my začli fetovat.
Na chvíli stal se svět nádherným
jenom na chvíli, pak přišel šok.

Teď rád bych dal vše co mám,
a ty chvíle vymazal,
však zánovní je lítost má,
v partě jsem zůstal sám.

Teď zpomínám na čas snů, přání, dětskejch her,
procitnout, musím procitnout, rychle procitnout,
nechci to vzdát, chci žít.